

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/82/2021
Identifikačné číslo spisu: 2319204147
Dátum vydania rozhodnutia: 29.03.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Terézia Mecelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:2319204147.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu L. Z. D. X., so sídlom v J., E. út XX/B, H-XXXX, C., Reg.: 01-10-043108, zastúpeného splnomocnenkyňou PETKOV & Co s. r. o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 50 430 742, proti žalovaným držiteľom motorových vozidiel s evidenčným číslom vozidla podľa prílohy žaloby, o zaplatenie poplatku za použitie spoplatnených ciest, vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 8C/45/2019, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 28. apríla 2021 sp. zn. 27Co/2/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Galanta (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) uznesením z 28. novembra 2019 č. k. 8C/45/2019-147 odmietol podanie žalobcu doručené súdu 12. septembra 2019. Uznesenie právne zdôvodnil ust. § 129 ods. 1 až 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších zákonov (ďalej tiež len „C. s. p.“). Vecne dôvodil, že po preskúmaní žaloby zistil absenciu riadneho označenia žalovanej strany. Podanie žalobcu nespĺňalo zákonom požadované náležitosti, preto bol uznesením vyzvaný na jeho doplnenie v zmysle § 129 ods. 1 C. s. p. o označenie subjektu žalovaného v zmysle § 133 ods. 1 C. s. p., ak ide o fyzickú osobu a v zmysle § 133 ods. 2 C. s. p., ak ide o právnickú osobu s poučením, že ak do 10 dní od prevzatia predmetného uznesenia žalobca podanie nedoplní v zmysle výzvy, súd nebude môcť v konaní pokračovať a podanie odmietne. Súd prvej inštancie konštatoval, že označenie žalovaného ako osoba, ktorá bola držiteľom motorového vozidla s evidenčným číslom vozidla (ďalej len „EČV“) XY k určitému dátumu, neumožňuje identifikáciu osoby v súlade s § 133 až 135 C. s. p. tak, aby bolo nezameniteľné, či ide o fyzickú osobu alebo právnickú osobu. Žalobcom uvedené identifikačné znaky nemôžu byť ani tzv. iným identifikačným údajom podľa § 133 a 134 C. s. p. Civilný sporový poriadok neupravuje možnosť súdu poskytovať stranám súčinnosť za účelom zistenia identifikačných údajov osôb, proti ktorým má žaloba smerovať. Poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) z 28. februára 2019 sp. zn. 8Cdo/68/2017. Nakoľko žalobca svoje podanie v zmysle výzvy súdu nedoplnil a pre tieto nedostatky v konaní nebolo možné pokračovať, podanie žalobcu odmietol.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) na odvolanie žalobcu uznesením z 28. apríla 2021 sp. zn. 27Co/2/2020 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil. Potvrdenie uznesenia súdu prvej inštancie odôvodnil jeho vecnou správnosťou. Uviedol, že otázkou ne/dostatočného označenia žalovaných sa zaoberal najvyšší súd v uznesení z 28. februára 2019 sp. zn. 8Cdo/68/2017. Predmetná vec je sporovým konaním, kde strana sporu je označená formálne ako žalobca a žalovaný, čím vyjadruje existenciu dvoch kontradiktórnych protistrán, ktoré majú rozdielny záujem na výsledku sporu. Pre posúdenie otázky právnej subjektivity je potrebné označenie strany spôsobom, aby z neho jednoznačne a nezameniteľne vyplývalo, či ide o fyzickú, právnickú osobu alebo štát. Označenie žalovaných ako „držitelia motorových vozidiel podľa prílohy žaloby“, neumožňuje identifikáciu osoby v súlade s § 133 C. s. p. tak, aby bolo nezameniteľné, či ide o fyzickú, právnickú osobu, preto žalobcom uvedené identifikačné znaky nemôžu byť ani tzv. iným identifikačným údajom podľa § 133 C. s. p. Vzhľadom na to súd prvej inštancie postupoval správne, keď žalobcu vyzval na odstránenie vady podania a z dôvodu jej neodstránenia postupom podľa § 129 ods. 3 C. s. p. podanie odmietol. Súd nie je povinný žalobcovi poskytovať súčinnosť pri zisťovaní identifikačných údajov žalovaných. Práve opačný postup súdu by mohol mať za následok porušenie zásady rovnosti strán sporu a zásady kontradiktórnosti. Súd nemôže podávať informácie žalobcovi pri identifikácii subjektu, ktorý má vystupovať na strane žalovaného. Išlo by o preferenčné zaobchádzanie, ktoré by bolo bezdôvodným zvýhodňovaním jednej strany. Je vecou žalobcu, aby si strážil svoje práva v zmysle zásady „vigilantibus iura scripta sunt“.

3. Proti takémuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej tiež „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces). Navrhol zrušenie uznesení nižších súdov a vrátenie vecí súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Výtkol nižším súdom formalizmus. Odvolací súd založil svoje rozhodnutie výlučne na stotožnení sa so závermi súdu prvej inštancie a vychádzal z arbitrárnych záverov rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 8Cdo/68/2017. Odvolací súd sa nezaoberal podstatnými argumentami, ktoré žalobca predostrel odvolaciemu súdu. Súdy svojím postupom nepreklenuli objektívne daný informačný deficit žalobcu brániaci mu v podaní riadnej žaloby, pričom súdy zasiahli do legitímnych očakávaní žalobcu. Žalobcovi bola odmietnutá spravodlivosť. Poukázal na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v súvislosti s prístupom k súdu. Štáty majú poskytnúť právnu pomoc, preklad alebo inú praktickú podporu. Ďalej poukázal na zákaz vytvárania prekážok, ktoré by marili účel práva na spravodlivý súdny proces, na princíp rovnosti zbraní a kontradiktórnosť konania. Navrhol postúpiť vec veľkému senátu.

4. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) strana sporu, v neprospech ktorej bolo nižšími súdmi rozhodnuté (§ 424 C. s. p.) za splnenia tiež podmienok zastúpenia takejto strany a spísania jej dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie žalobcu nie je prípustné.

5. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

6. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 C. s. p. alebo § 421 C. s. p. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C. s. p.). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 C. s. p. je dovolacím dôvodom vytýkaná tzv. zmätočnosťná vada (§ 431 ods. 1 C. s. p.) a dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.); v prípade dovolania prípustného podľa § 421 ods. 1 C. s. p. je potom dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.) a dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

7. Žalobca vyvodzoval prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p.

8. Podľa § 420 C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, a/alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto posudzoval opodstatnenosť argumentácie žalobcu, že v konaní (pred nižšími súdmi) došlo k ním tvrdenej vade zmätočnosti.

10. Pojmovým znakom vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. je, že k nej došlo nesprávnym „procesným“ postupom súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie), znemožňujúca strane sporu (skôr a dnes ešte v mimosporových konaniach stále účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (tu por. R 129/1999 a 1Cdo/202/2017, 2Cdo/162/2017, 3Cdo/22/2018, 4Cdo/87/2017, 5Cdo/112/2018, 7Cdo/202/2017 a 8Cdo/85/2018). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

11. Žalobca dovolaním namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu vychádzalo z arbitrárnych záverov rozhodnutia odvolacieho súdu sp. zn. 8Cdo/68/2017, pričom odvolací súd sa nezaoberal podstatnými argumentami, ktoré mu žalobca predostrel. Ďalej namietal, že súdy mali žalobcovi poskytnúť súčinnosť.

12. Podľa § 133 ods. 1 a 2 C. s. p. fyzická osoba sa v žalobe označuje menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom. Právnická osoba sa v žalobe označuje názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené.

13. Podľa § 134 C. s. p. zahraničná právnická osoba sa v žalobe označuje názvom alebo obchodným menom, adresou sídla, prípadne iným identifikačným údajom.

14. Podľa § 135 ods. 1 a 2 C. s. p. ak je stranou štát, v žalobe sa označuje uvedením jeho názvu a názvu štátneho orgánu alebo právnickej osoby, ktorá za štát koná. Ak je stranou štátny orgán, v žalobe sa označuje uvedením názvu tohto štátneho orgánu.

15. Ustanovenia § 133 až 135 C. s. p. konkrétne špecifikujú, akým spôsobom sa označuje fyzická, právnická osoba alebo štát tak, aby to umožňovalo presnú identifikáciu strany sporu a v prípade takéhoto nedostatku je potrebné, aby súd postupom podľa § 129 C. s. p. takúto vadu odstránil. Súď pri poučovaní musí dbať na to, aby neporušil zásadu rovnosti účastníkov a nemôže im poskytovať poučenia o ich hmotných právach.

16. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca označil žalovanú stranu ako „držiteľa motorových vozidiel podľa

prílohy žaloby" (s EČV k určitému dátumu). Súd prvej inštancie majú za to, že takéto označenie žalovanej strany nie je postačujúce, vyzval žalobcu na doplnenie podania v zmysle § 129 ods. 1 C. s. p. o označenie subjektu žalovaného v zmysle § 133 ods. 1 C. s. p., ak ide o fyzickú osobu a v zmysle § 133 ods. 2 C. s. p., ak ide o osobu právnickú. Nakoľko podanie žalobcu nebolo v zmysle výzvy súdu doplnené, podanie bolo odmietnuté.

17. Právo na rovnosť v konaní je v zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) súčasťou práva na spravodlivý súdny proces a prejavuje sa vytváraním rovnakých procesných podmienok a rovnakého procesného postavenia subjektov, o ktorých právach a povinnostiach rozhoduje občianskoprávny súd (PL. ÚS 43/95). Meritum ústavnej zásady rovnosti účastníkov spočíva v tom, že všetci účastníci civilného procesu majú rovnaké procesné práva a povinnosti za rovnakých procesných podmienok, teda bez toho, že by bola jedna strana diskriminovaná alebo zvýhodňovaná (nález ústavného súdu z 11. apríla 2002 sp. zn. II. ÚS 35/02). Z judikatúry ESLP vyplýva, že princíp rovnosti zbraní vyžaduje, aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej situácie, než v ktorej je jej odporca (Komanický v. Slovenská republika, rozsudok zo 4. júna 2002, § 45).

18. Rovnako ako nižšie súdy dovolací súd poukazuje na uznesenie dovolacieho súdu z 28. februára 2019 sp. zn. 8Cdo/68/2017, v zmysle ktorého súd nie je povinný žalobcovi poskytovať súčinnosť pri zisťovaní identifikačných údajov žalovaného. Práve opačný postup súdu by mohol spôsobiť porušenie zásady rovnosti strán sporu a zásady kontradiktórnosti. Súd nemôže podávať informácie žalobcovi pri identifikácii subjektu, ktorý má vystupovať na strane žalovaného. Išlo by o preferenčné zaobchádzanie, ktoré by bolo bezdôvodným zvýhodňovaním jednej strany. Ak podanie žalobcu nemá náležitosti žaloby týkajúce sa označenia žalovanej strany podľa § 133 až § 135 C. s. p. a napriek výzve súdu tieto vady žalobca neodstráni, jeho podanie má byť odmietnuté (§ 129 ods. 3 C. s. p.). Uvedené bolo konštatované i v uznesení najvyššieho súdu v druhovo totožnej veci z 27. októbra 2021 sp. zn. 2Cdo/254/2020.

19. Platná právna úprava neumožňuje priame poskytovanie údajov z evidencie vozidiel subjektom iným ako uvedeným v § 113 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 8/2009 Z. z.“) a vymáhanie pokút od vodičov, ktorí jazdia bez zaplatenia po spoplatnených cestách neupravuje žiaden vnútroštátny predpis Slovenskej republiky.

20. Z prílohy zákona č. 8/2009 Z. z. vyplýva, že v zozname preberaných právne záväzných aktov Európskej únie je okrem iného aj Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/413 z 11. marca 2015, ktorou sa uľahčuje cezhraničná výmena informácií o dopravných deliktach súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky (Ú.v. EÚ L 68, 13. marca 2015). Táto smernica sa na tento prípad však nevzťahuje. Neoprávnené použitie spoplatnenej cesty nemožno podradiť ani pod jeden z ôsmich deliktov, ktoré sa týkajú bezpečnosti cestnej premávky. Využitie údajov zo systému cezhraničnej výmeny dát (EUCARIS) je v súčasnosti možné len v rozsahu deliktov uvedených v čl. 2 smernice (prekročenie najvyššej dovolenej rýchlosti; nepoužitie bezpečnostného pásu; nezastavenie na červený svetelný signál na svetelnom signalizačnom zariadení; vedenie vozidla pod vplyvom alkoholu; vedenie vozidla pod vplyvom návykových látok; nepoužitie ochrannej prilby; nedovolené vedenie vozidla v jazdnom pruhu; nedovolené použitie mobilného telefónu alebo akéhokoľvek iného komunikačného zariadenia počas vedenia vozidla). Nakoľko iné právne riešenie neexistuje ani na úrovni Európskej únie, pretože smernica, ktorá bude upravovať mechanizmy na zistenie osobných údajov o subjektoch, ktoré neoprávnené používajú spoplatnenú cestu, je ešte len vo fáze legislatívneho procesu, bolo vecou žalobcu, aby si strážil svoje práva v zmysle zásady „vigilantibus iura scripta sunt“. Je vecou vnútroštátneho právneho poriadku každého členského štátu stanoviť procesné podmienky, ktoré majú zabezpečiť ochranu práv.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené námietky žalobcu v tomto smere neboli dôvodné, keď dovolací súd považuje za správny postup súdu, ktorý označenie žalovanej strany sporným spôsobom považoval za nedostatočné a po márnej výzve súdu na odstránenie nedostatkov podania žalobcu v označení žalovaných, podanie odmietol, nakoľko nebolo možné v konaní pre tento nedostatok pokračovať.

22. K námietke nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd uvádza nasledovné.

23. V zmysle zjednocujúceho stanoviska najvyššieho súdu (R 2/2016) prijatého ešte za skoršej právnej úpravy občianskeho súdneho konania „nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. a výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.". Zmeny v právnej úprave dovolania a odvolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska - pokiaľ ide o jeho druhú vetu, hovoriacu o nedostatku dôvodov rozhodnutia ako o postupe súdu odnímajúcim účastníkom konania možnosť konať pred súdom - nedotkli, preto ho v tomto smere treba považovať naďalej za aktuálne (1Cdo/228/2017, 2Cdo/101/2017, 3Cdo/92/2018, 4Cdo/ 59/2017, 5Cdo/45/2018, 7Cdo/141/ 2017, 8Cdo/49/2017).

24. V napadnutom uznesení v prejednávanej veci odvolací súd uviedol v odsekoch 4 až 15 odôvodnenia, z akých dôvodov rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za vecne správne. Odvolací súd dodal, že označenie žalovaných ako „držitelia motorových vozidiel podľa prílohy žaloby", nemožno identifikáciu osoby v súlade s § 133 C. s. p. tak, aby bolo nezameniteľné, či ide o fyzickú, právnickú osobu, preto žalobcom uvedené identifikačné znaky nemôžu byť ani tzv. iným identifikačným údajom podľa § 133 C. s. p. Súd nie je povinný žalobcovi poskytovať súčinnosť pri zisťovaní identifikačných údajov žalovaných. Práve opačný postup súdu by mohol mať za následok porušenie zásady rovnosti strán sporu a zásady kontradiktórnosti konania. Pre neodstránenie vady podania nebolo možné v konaní pokračovať. Súd nemôže podávať informácie žalobcovi pri identifikácii subjektu, ktorý má vystupovať na strane žalovaného. Išlo by o preferenčné zaobchádzanie, ktoré by bolo bezdôvodným zvýhodňovaním jednej strany. Je vecou žalobcu, aby si strážil svoje práva.

25. V posudzovanom prípade odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 C. s. p. Z odôvodnení rozhodnutí nižších súdov, chápaných v ich organickej jednote ako celok (I. ÚS 259/2018), je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinštančný súd, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnomu posúdeniu. Odvolací súd a pred ním súd prvej inštancie odôvodnili svoje rozhodnutia spôsobom zodpovedajúcim zákonu. V zmysle uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že odvolací súd dostatočne reagoval na odvolaciu argumentáciu žalobcu s prihliadnutím na jej podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní, keď v závere dodal, že argumentami, ktoré neboli spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie odvolacieho súdu, sa nezaoberal.

26. Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

27. Za procesnú vadu konania uvedenú v § 420 písm. f/ C. s. p. nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa. Prípustnosť dovolania s prihliadnutím na argumentáciu žalobcu z § 420 písm. f/ C. s. p. nebolo možné vyvodiť (keď nebola zistená vada zmätočnosti ani vo vzťahu k porušeniu namietaných zásad civilného sporového konania, ktoré žalobca viazal na neposkytnutie súčinnosti pri odstránení jeho informačného deficitu).

28. Najvyšší súd preto dovolanie žalobcu podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. (ako neprípustné) odmietol.

29. K návrhu dovolateľa postúpiť vec veľkému senátu dovolací súd dodáva, že nenašiel (vec prejednávajúci senát) dôvod sa odkloniť od vyššie uvedených rozhodnutí dovolacieho súdu, a preto nebol dôvod postúpiť vec veľkému senátu. Okrem iného v zmysle § 48 ods. 1 C. s. p. sa vec postupuje veľkému senátu na podnet senátu najvyššieho súdu a nie na návrh strany sporu.

30. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.